

ΝΑ «ΧΤΙΣΟΥΜΕ» ΕΝΑ ΝΕΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ

Όταν τα δύο κόμματα που κυβέρνησαν και κυβερνούν (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) δεν κατάφεραν την άνοιξη του 2007 να ανατρέψουν το άρθρο 16 που απαγορεύει τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, θα πίστευε κανείς ότι ησυχάσαμε...

Είναι όμως τόσο και τέτοια η πάρωση της κυβέρνησης Καραμανλή που δεν παίρνει υπόψη της ούτε το Σύνταγμα, ούτε τη θέληση των φοιτητών, των Πανεπιστημιακών και ολόκληρης της κοινωνίας. Από το καλοκαίρι με την ψήφιση του νόμου 3696 για τα κολέγια η κυβέρνηση προχωρά στη συνταγματική εκτροπή αναγνωρίζοντας στα κολέγια το δικαίωμα δικαιόχρησης (franchise) και άρα την ίδρυση παραρτημάτων ξένων κολεγίων και ως εκ τούτου την εξίσωση με τα ελληνικά ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Δύο μήνες μετά η Ε.Ε. ήρθε να υπενθυμίσει το χαρακτήρα και τη φύση της σαν τοποτηρητής των συμφερόντων του ιδιωτικού κεφαλαίου. Με την καταδικαστική της για την Ελλάδα απόφαση καλεί το ελληνικό δημόσιο να αναγνωρίσει τα κολέγια σαν ισότιμα των ελληνικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Προχωράει και ένα βήμα μπροστά, απαιτώντας την εξίσωση των πτυχίων των κολεγίων με αυτά των ΑΕΙ, υποτιμώντας ακόμη περισσότερα τα πτυχία ΤΕΙ. Στην πραγματικότητα μάλιστα αναφέρει ότι είναι δυνατόν τα πτυχία να δίνονται και «εκτός δομών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης»...

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΑΥΤΑ;

Σημαίνουν ότι διαλύεται με τον πιο κυνικό τρόπο η μέχρι σήμερα σχέση των πτυχίων με το δικαίωμα στην εργασία. Διαλύεται δηλαδή το κοινωνικό και στοιχειώδες δικαίωμα στην εργασία. Πλέον οι τίτλοι σπουδών, τα πτυχία, οι βεβαιώσεις, τα διπλώματα θα αποτελούν όχι μόνο αντικείμενο αγοραπωλησίας, αλλά και μοχλό ανατίναξης των επαγγελματικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Ο αγριανθρωπισμός και η ζούγκλα στο αποκορύφωμα...

Η αναγνώριση των κολεγίων μας αφορά άμεσα και έντονα. Δεν αφορά κάποιους άλλους. Δεν θα χτυπήσει μόνο τις επόμενες γενιές που θα πρέπει να χρυσοπληρώνουν το αμφίβολο πτυχίο των μαγαζατόρων που θα ανοίξουν ιδιωτικό «πανεπιστήμιο». Δεν θα «πιέσει» απλά το σημερινό δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα στην κατεύθυνση της ιδιωτικοποίησης ή της εντατικοποίησης των σπουδών και πειθάρχησης των φοιτητών...

Η αναγνώριση των κολεγίων συνιστά κήρυξη πολέμου στη γενιά μας. Είναι κήρυξη πολέμου στους σημερινούς φοιτητές. Γιατί ισοπεδώνει ελπίδες και όνειρα για το μέλλον. Γιατί ανοίγει την πόρτα στην πλήρη απαξίωση σπουδών και πτυχίων. Όχι μόνο επειδή τα εξισώνει (= σπρώχνει προς τα κάτω) με τα αμφίβολης αξίας κολέγια, αλλά γιατί απορρυθμίζει τα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα, αναγνωρίζοντας περίπου σαν ισάξια με τα πτυχία οποιοδήποτε βεβαίωση, πιστοποίηση ή συλλογή πιστωτικών μονάδων που θα αγοράζεται στα κάθε λογής «εκπαιδευτήρια».

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Λογικά θα έπρεπε ήδη να κάναμε... Να είχαμε ξεσηκώσει όλη την κοινωνία με πανεκπαιδευτικό αγώνα, συνελεύσεις, πορείες, καταλήψεις. Αν μια φορά αγωνιστήκαμε να μην περάσει η αναθεώρηση του άρθρου 16 και το πετύχαμε, δέκα φορές πρέπει να αγωνιστούμε να μην περάσει η από την πίσω πόρτα κατάργησή του...

Τα πράγματα όμως δεν είναι έτσι. Και ακόμη κι αν οι περισσότεροι συμφωνούμε ότι η αναγνώριση των κολεγίων μας θίγει, δεν είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε να τους σταματήσουμε. Έτσι είναι;

Η ιστορία δείχνει πως και τότε ακόμα που οι κυβερνώντες φάνταζαν δυνατοί και ισχυροί, όταν στο προσκήνιο ερχόταν το μαζικό κίνημα των νέων ή των εργαζομένων, αλλάζαν πορεία. Όχι επειδή τους πείθαμε για το δίκαιο των αιτημάτων μας, αλλά επειδή τους φοβίζαμε με τον δύναμη της αγανάκτησής μας.

Όταν ακριβώς δύο χρόνια πριν, τον Δεκέμβρη του 2006 η ΝΔ μαζί με το ΠΑΣΟΚ ετοιμάζονταν να ανατρέψουν το άρθρο 16 και να ιδρύσουν ιδιωτικά Πανεπιστήμια, ελάχιστοι πίστευαν ότι μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία του 95% μπορούσε να μπλοκαριστεί. Και όμως συνέβη.